

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Octobrem, Novembrem, Decembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 30. De sapientia Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60533)

December. des remunerationes certas, infinitas, sempiternas; & tamen famularui tuo facile nos subducimus, ignaviter tibi servimus. Quanta injustitia!

Si difficultatem senseris aliquid propter Deum agendi, cogita, quid agas, & egeris pro mundo, qui tam malè remuneratur.

Cursum consummavi, fidem servavi: in reliquo reposita est mihi corona justitiæ, quam reddet mihi Dominus. *2. Tim. 4. 8.*

Promittit mundus temporalia, & parva; & servitur ei aviditate magna; ego promitto summa, & æterna; & torpescunt mortalium corda. *Imit. Chri. l. 3. c. 3.*

DIES XXX.

De Sipientia Dei.

I.

DEus est Sapiens, quia se cognoscit; & est infinite Sapiens, quia se perfecte cognoscit; estque necessario Sapiens; quia, sicut non potest non esse, sic non potest se non cognoscere. Præterea in suis cognitionibus ab objecto independens est, quia, sicut omnia in seipso comprehendit, sic etiam omnia in semetipso cog-

no-

noscit. Atque ita discere nihil potest; *December,*
 cum novi aliquid cognoscere non possit.
 In natura, & potentia sua, quasi in specu-
 lo, videt non modò præterita, & futura,
 sed ea quoque, quæ fieri possunt: hæc e-
 nim in ipsius Sapiencia aliqua ratione exi-
 stunt, qua ratione in seipsis nunquam exi-
 stent. Res omnes creatæ in Sapiencia di-
 vina modo perfectiori, quàm in sua natu-
 ra subsistunt. Res temporariæ in Sapien-
 tia divina sunt æternæ; res mutabiles in
 ea prorsus sunt immutabiles. Res sensu
 carentes, & inanimatæ in eo vita sunt. *Quod fa-*
 Id, quod in se amplius non est, etiamnum *ctum est, in*
 est in Sapiencia divina; & id, quod non- *ipso vita e.*
 dum est, in ipsa jam existit. Hæc Sapien- *rat. 10. 1.*
 tia comprehendit æternitatem Dei; quin
 eam circumscribat, ejusque immensita-
 tem, quin eam metiatur.

II. Hæc Sapiencia seiprodit in creatione
 omnium rerum, super quas, ut ait Sapiens, *Effudit il-*
 ei placuit se effundere. Si ea cognoscitur in *lam super*
 creatione cælorum, in grandi illo numero *omnia opera*
 stellarum, quæ tantum à se splendorem e- *sua. Eccl. 1.*
 mittunt, quæ supra capita nostra cum tan- *10.*
 to ordine gyrauntur, quæ tam exactè di- *Omnia in*
 versa anni tempora definiunt, quæ tantâ *sapientia fe-*
 abundantia influxus suos nobis impertiun- *cisti*
 tur; certè non minus ferè admiranda est *psal. 103.*
24.

December. in procreatione minimi floris, vel culicis. Si resplendet in creatione animæ humanæ, in intellectu, qui nullo terminari objecto potest, in voluntate, quæ capacitatem habet ferè infinitam; in memoria, quæ præterita revocat, remotissima colligit, inter se penitus opposita rursus conciliat; tum etiam elucet in corporis humani structura, in multitudine ferè innumera organorum materiâ penitus diversorum, in eorum figuris, motibus, situ, & functionibus; cum tanta tamen concinnitate ad eundem finem directa. Verùm si spectetur divinæ naturæ in Christo consociatio, mundi redemptio, peccatorum in justos coopratio, electorum prædestinatio; hic cum Propheta exclamare cogor: O! Domine, sapientiæ tuæ non est numerus.

Psal. 146.
v. 5.

III. Si Deus suprema est Sapientia, concludamus, necesse est, eum longè plura facere posse, quàm nos comprehendere valeamus. Itaque malè ratiocinamur, si dicamus, rem ita se non habere, idcirco, quòd eam non comprehendamus. Si Deus est Sapientia suprema, suprema etiam veritas necessario esse debet; itaque neque decipere potest. Propterea, si veritatem aliquam mihi revelat, etiam si eam non concipiam, certior ea mihi videri debet,

bet, quàm si eam clarè viderem. Si ipse
est suprema Sapiencia, omnia semper opri-
mè agit: an igitur melius quid agere pos-
sum, quàm, si cæci instar ejus ductui me
committam? hunc in modum cæcutire,
est infinito lumine illustratum esse. Pos-
sumne errare, si ducem sequar Sapienciam?
si Deus suprema Sapiencia est, tunc omnia
cognoscit, omnia videt. Quomodo
ergo aliquid committere auderem, quod
eum irriter? oculus iste, ut inquit Sapiens,
sole clarior, conscientia meæ intima scru-
ratur, abstrusissimas cordis mei latebras
penetrat; quantâ vigilantia mihi non o-
pus est ad omnes ejus motus observandos?
Poterone concedere, ut cor meum vel u-
nicum vitiosum admittat motum?

December.

*Statue divina Sapiencie ductui penitus te tra-
dere, ab hac Sapiencia duci se non sinere, est in-
sanire.*

Oculi Domini centies millies clariores
sole, inspicientes omnes vias hominum,
& intuentes in absconditas partes. *Eccli.*
23. 38.

Ordo temporum in æterna Sapiencia fi-
ne tempore est; nec aliqua apud illum
sunt nova, qui fecit, quæ futura sunt.
Prosper.

PRO